

Maling paa Grund af den Afgift, han svarer, og denne Afgift fordyrer altsaa Melet. Denne Afgift er for Landet Noget, som efter min Betragtning svarer til Formalingsafgifterne i Kjøbstæderne; da denne er hævet, saa fordrer ligefrem Retfærdighed og Billighed, at man ogsaa hæver denne Formalingsafgift eller industrielle Næringsafgift, hvad man nu vil kalde den, paa Landet, som i sine Virkninger er lig den, der fandt Sted i Kjøbstæderne. Det er ikke alene billigt med Hensyn til Consumenterne i Almindelighed, da man ikke skal betale et Pund Meel dyrere paa Landet end i Kjøbstæderne, men det er ogsaa billigt med Hensyn til de enkelte Producenter, thi naar Kjøbstads-Møllerne for Fremtiden ikke længere have nogen Afgift at svare, saa vil Concurrencen med Landmøllerne, der maaskee ligge tæt i Nærheden, og som svare en Afgift til Staten, som de andre ere frie for, være altfor let. Denne Afgifts Beløb er vel ikke meget betydeligt — den kan vel anslaaes til omtrent 25,000 Rbd. om Aaret —, men for Principets Skyld troer jeg dog at maatte gjøre opmærksom paa den. Dens Ophævelse bliver endnu vigtigere, naar jeg tillader mig at berøre det sidste Punkt, om hvilket jeg skulde udbede mig nogen Oplysning af den høitærede Finansminister; det er nemlig om det Forhold, eller rettere sagt, om den Indflydelse, som dette Lovudkast, naar det bliver hævet til Lov, vil have paa visse Grene af Næringslovgivningen i Almindelighed. Der staaer nemlig i Lovudkastets § 49; „Alle om Consumtionen og Brændeviinsbeskatningen hidtil udgivne Anordninger ophæves hermed“; denne Bestemmelse er ganske almindelig, og jeg maa altsaa antage, at navnlig hele 4de Afdeling af Forordningen af 1ste Februar 1797 derved bliver ophævet. Der findes vel i selve Loven nogle enkelte Specialbestemmelser, som synes at hentyde paa, at denne almindelige Clausul ikke har den fulde Betydning, som jeg gjerne ønskede at tillægge den, og som ligefrem synes at ligge i Ordene; men det vil maaskee ikke være paa rette Sted, ved denne Forhandling at gaae ind paa disse Bestemmelser, og jeg vil derfor blot holde mig til den almindelige Udtalelse, som findes her i Lovens Slutning. Er det nu saa, saa maa det have en

meget væsentlig Indflydelse paa visse Grene af Næringsvæsenet, og navnlig til Exempel paa Møllevæsenet. Det er bekendt, at det hidtil har været forbudt at etablere nye Møller i Kjøbstæderne uden ifølge særlig Bevilling; men den Lovforskrift, som gjælder derom, den staaer netop i Consumtionsanordningen og intet andet Sted; den staaer i § 307 af Forordningen af 1ste Februar 1797, og det er det eneste Sted, hvor man skal kunne paavise nogen Lovforskrift, som forpligter den Mand, der vil etablere en ny Mølle i en Kjøbstad, til at søge Bevilling. Dersom nu denne Lov ophæver alle de om Consumtionen givne Anordninger, saa følger deraf, at i Fremtiden kan Enhver uden videre etablere en Mølle i en Kjøbstad, naar han vil (Ja!). Denne Bestemmelse vil være af særdeles Vigtighed, den vil navnlig anvendt paa Kjøbenhavn efter min fulde Overbeviisning i en ganske anden Grad bidrage til at skaffe os billigt Brød, end hvís Loven om Bagersagen, og om en Ophævelse af Bagernes Privileger, som den ærede Indenrigsminister forelagde forrige Gang vi vare samlede, var gaaet igjennem.

Underledes kan jeg ikke forstaae det og det troer jeg ligger ligefrem i denne Lov; men jeg vilde dog gjerne have den ærede Ministers Udtalelse for, at det er at forstaae saaledes. Er dette Tilfældet, saa kræver ogsaa Billighed endnu i en højere Grad end af de ovenfor anførte Grunde, naar man tager Hensyn til Møllerne i Kjøbstæderne og Møllerne paa Landet, at disse sidste fritages for Mølleskyld-Afgifter, som endnu hvile paa dem. Det andet Spørgsmaal med Hensyn til Næringsvæsenet, hvorom jeg skal udbede mig Oplysning, er, hvilken Indflydelse denne Lov vil have paa Rettigheden til at drive Brændeviinsbrønderi navnlig paa Landet. Det er bekendt, at Forbudet mod at drive Brændeviinsbrønderi paa Landet, grunder sig paa de hidtilværende om Brændeviinsbeskatningen givne Forskrifter. Da samtlige disse ophæves herved, saa kunde det synes, som om det nu for Fremtiden stod Enhver frit for at drive Brændeviinsbrønderi paa Landet. Jeg troer ikke, at det er Meningen, jeg veed ogsaa, at man maaskee kan referere sig til Forordningen af 2den Septbr. 1773